

Ayu Yolanda Yennie Venli Vinci Sela Agus Mery Frenky Albert

YASAP NIEUWSBRIEF januari 2018

www.yasap.nl

Solidair met vrouwen en kinderen op West-Timor

Door Brecht Gerbrandy

Colofon

yasapnederland@gmail.com
www.yasap.nl

Giften / donaties:

Banknummer: NL88 RABO
0356150267 t.a.v. YASAP Nederland
te Groningen
ANBI status

Bestuursleden:

Brecht Gerbrandy (voorzitter)
Damsterdiep 202, 9713 EN Groningen
Tel: 06-20 821 810

Roel van der Steen (secretaris)
Mansholtstr 13, 9728 MC Groningen.
Tel: 050-525 99 88

Willy Deinum (penningmeester)
Zagerij 11, 9713 DG Groningen
Tel: 050- 3141099

Website + lay-out Nieuwsbrief:

Alie J Mulder Vos
P Dijkemawg 63, 9731BD Groningen
Tel: 050-541 00 77

Vorig jaar met Kerst was ik in het Kinderterhuis bij Marsa en de kinderen. Dit jaar ben ik van plan om er in mei weer naar toe te gaan. Vorig jaar zijn er afspraken en plannen gemaakt om een nieuw staf lid te zoeken ter vervanging van Stef. De vervanging van een team van vicarissen, die als vrijwilligers aan de slag zouden gaan bij YASAP, is nog niet van de grond gekomen.

In mei hoop ik te horen wat er nog aan goede voornemens over is voor het kindertehuis onder leiding van de nieuwe mensen. Stef heeft veel nieuwe taken gekregen buiten Yasap om. Er is nog géén opvolger die bijvoorbeeld de communicatie met Nederland als stafmanager van hem kan overnemen.

Is YASAP nu een beetje ter ziele? Nee, wonder boven wonder draait het kindertehuis net als voorheen goed. Hoe kan dat? Dat is omdat Deby, de vrouw van Stef, én Marsa het dagelijkse werk met de kinderen nog steeds voortreffelijk doen. Wel blijven er zaken liggen die wij als westerse bestuurders dolgraag aangepakt en opgelost zouden zien.

Eén vraag is wie de verantwoordelijkheid gaat dragen voor het betalen van de salarissen van de kleuterjuffen. Dat is een discussie die al jarenlang gaande is. Daar is nog geen antwoord op. Als wij in Nederland dat níet blijven doen, dan werken de kleuterjuffen desnoods zonder salaris of moet de school sluiten. Van erkenning van de school door de overheid of sponsoring door andere partijen is geen sprake, omdat de school een privé-initiatief is. Kennelijk legt iedereen zich daar op Timor gemakkelijk bij neer.

Omdat de school zo voortreffelijk draait en Deby (en niet Mira die hoofd van de school is) steeds opnieuw uitgekozen wordt om de kleuterschool namens de hele regio landelijk te vertegenwoordigen, is het niet te verwachten dat Deby en de andere twee leidsters hun werk snel zullen opgeven. Een ander punt is dat, als de school eventueel in overheidshanden zou komen, de overheid dan ook de zeggenschap zal krijgen. Dat kan betekenen dat er andere docenten geplaatst worden. Deby en de anderen kunnen dan worden overgeplaatst. Daar heeft niemand baat bij en de kwaliteit van het onderwijs aan ons schoolje zal dan zeker achteruitgaan.

Een andere vraag, waar wij ook graag een antwoord op willen hebben, is wie het nieuwe hoofd van de huishouding zou kunnen worden, zodat Marsa, die nu 57 is, over niet al te lange tijd met pensioen kan. Niemand schijnt haar te willen opvolgen, want het is een 24-uurs baan en het heeft geen status. Een “Moeder” van een kindertehuis verdient ook niet veel. En iemand die zo toegewijd is als Marsa is inderdaad niet snel te vinden. Bovendien zal Marsa niet snel iemand toelaten in haar domein, waar zij nu alles in perfecte staat laat voortbestaan. Zij is vergroeid met YASAP en kan met Deby en Stef uitstekend samenwerken.

Sommige dingen kunnen beslist professioneler, maar de vraag is of een ander persoon dezelfde liefde voor de kinderen kan opbrengen en het geduld om met hen om te gaan. Natuurlijk wordt er weleens gemopperd op Mama, maar de kinderen zijn allemaal gek met haar, omdat zij als een echte moeder voor hen is. Er komen al een aantal jaren geen nieuwe kinderen meer bij. Er zijn nu 12 kinderen en 2 van hen zitten op Java. Stef heeft al meerdere keren gezegd dat de overheid geen kindertehuis-beleid voert. Kinderen moeten bij hun ouders opgroeien en daar besteedt men geld aan. Stef heeft daarin nu ook een taak. Hij reist regelmatig naar verschillende vergaderingen op Java. Hij organiseert ook zaken in ons kindertehuis namens de overheid. Toch heeft hij al vanaf januari geweigerd salaris van YASAP in ontvangst te nemen. Zo kunnen wij hem niet verwijten dat hij de communicatie met ons niet meer als zijn taak ziet. Maar vertelt hij wel alles? Wij kunnen Stef hierin begrijpen, want welke toekomst heeft hij als kostwinner van zijn gezin, als YASAP als kindertehuis geen lang leven meer beschoren zal zijn?

Ik kan in mei ook onze twee meiden Maria (20) en Sara (19) in Yogyakarta bezoeken. Zij hebben het daar heel erg naar hun zin op de STIKES Verpleegkundeopleiding.

Dus na alle pogingen, ook via de synodevoorzitter, Mery Kolimon van de Timorese Kerk (GMIT), lijkt het kindertehuis geen blijvende onderneming, ondanks alle goede bedoelingen. Vicarissen zouden ook na ongeveer 4 jaar allemaal weg zijn, omdat ze als dominee ergens werk hebben gekregen. Het kindertehuis zou dus te zijner tijd een andere bestemming kunnen krijgen. Maar welke? En wie gaat dat organiseren? Mery Kolimon heeft genoeg zaken die zij als synodevoorzitter graag opgelost zou zien voor de GMIT kerkleden en/of de gehele Timorese samenleving. Landbouwgrond die verlaten wordt, platteland dat sterk vergrijsd, armoede die men met gastarbeid van vrouwen in Maleisië en Hongkong denkt te kunnen keren. Maar deze vrouwen komen heel vaak in de problemen in een ver buitenland. Human trafficking wordt dit ook wel genoemd. Ik zal er niet over uitweiden, maar het is een groot probleem in heel Oost-Indonesië. Daarom heb ik besloten er dit jaar niet met Kerst heen te gaan, omdat dan de reis maar 3 weken kan duren. Ik wil er langer zijn en meer rondkijken om te zien wat er met onze locatie kan gebeuren. In Indonesië kun je eigenlijk alleen maar mondeling communiceren. Schriftelijk communiceren is men niet gewend en dat durft men dan ook niet goed aan.

Met het “succes” van de meiden in Yogyakarta op een HBO-opleiding, die landelijk op hoog niveau functioneert, ben ik ook heel blij. Dat kan de jongere meisjes in het kindertehuis enorm motiveren. Venli (18) is aan haar biologiestudie begonnen op Timor. Zij is de kritieke leeftijd voorbij dat ze nog verleid kan worden om de gemakkelijkste weg te kiezen, trouwen/zwanger worden en uiteindelijk haar leven lang arm blijven. Frengki (14), als jonge jongen, doet ook zijn uiterste best en weet heel goed dat hij alleen kans op een betere toekomst heeft als hij bij YASAP blijft. Ook alle andere meisjes maken het goed!

Ondanks alle vragen, die voor ons als YASAP bestuur Nederland onbeantwoord blijven, ben ik diep in mijn hart heel gelukkig met hoe de kinderen het op dit moment doen. Dankzij Marsa en Deby, die vanaf het begin bij YASAP hebben gewerkt, kunnen zij samen nog een hele tijd verder. En Stef, de echtgenoot van Deby, is altijd op de achtergrond bijzonder trouw aanwezig. Hij denkt altijd mee. Er kan hen eigenlijk niets gebeuren.

Voor Albert (19), die terug is uit Sumba, willen we woongelegenheden zoeken, samen met Yorim en zijn vrouw Rosita en de twee kindertjes. Zij allen hebben veel aan YASAP te danken en zij blijven elkaar door dik en dun trouw.

Op 29 en 30 december hebben Deby, Stef en Marsa met alle kinderen het afgelopen jaar geëvalueerd ("refleksi", zeggen zij) in een strandlocatie, heel luxe, niet ver het kindertehuis. Dat was een feestje. En dat hebben ze verdiend!

Wij wensen hun allemaal een heel: SELAMAT TAHUN BARU 2018 GELUKKIG NIEUWJAAR toe.
Brecht Gerbrandy

www.yasap.nl

De meisjes met hun eigen genaaide jurken voor de kerst. Frenky met de Moringa, Albert. Foto's in de tuin van YASAP

